

Sygn. akt III AUa 446/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G.

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jerzy Andrzejewski
Sędziowie:	SSA Bożena Grubba (spr.) SSA Barbara Mazur
Protokolant:	sekr.sądowy Agnieszka Pławgo-Czyż

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2013 r. w Gdańsku

sprawy J. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 27 grudnia 2012 r., sygn. akt IV U 1174/12

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 446/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 czerwca 2012 r. organ rentowy na podstawie art. 2 pkt. 2 i 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, po rozpatrzeniu wniosku z dnia 1 czerwca 2012 r. odmówił ubezpieczonemu J. T. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Odwołanie od powyżej decyzji złożył wnioskodawca J. T., który zaskarżył decyzję w całości i wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego. Ubezpieczony wyjaśnił, że złożył po wydaniu decyzji świadectwo pracy z Kółka Rolniczego w K..

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonego organ rentowy podtrzymał swoją dotychczasową argumentację faktyczną i prawną.

Wyrokiem z dnia 27 grudnia 2012 r. Sąd Okręgowy w Toruniu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawcy J. T. prawo do świadczenia przedemerytalnego od 2 czerwca 2012 roku i nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach i rozważaniach:

J. T. urodził się (...)r.

W toku swojej aktywności zawodowej ubezpieczony był zatrudniony:

- od 11 maja 1967 r. do 30 stycznia 1974 r. w gospodarstwie rolnym rodziców,
- od 5 lutego 1974 r. do 30 kwietnia 1974 r., od 15 listopada 1975r. do 30 kwietnia 1976r., od 1 listopada 1977r. do 31.12.1977r. w Zespole (...) w T.,
- od 2 stycznia 1978r. do 30 października 1986r. w Kółku Rolniczym w L.,
- od 4 listopada 1986r. do 14 września 1987r. w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie (...) w T.,
- od 1 czerwca 1984 r. 13 września 1998 r. w Przedsiębiorstwie Produkcyjno – Handlowym (...) w T.,
- od 27 maja 2003r. do 30 września 2003r. w Przedsiębiorstwie Usługowo – Handlowym (...) w T.,
- od 1 października 2004r. do 1 października 2005r. w (...) w L.,
- od 21 lutego 2008 r. do 31 grudnia 2009r. w Biurze (...) w T.,
- od 1 listopada 2010r. do 31 października 2011r. u B. G. (1).

Ponadto wnioskodawca pobierał zasiłek dla bezrobotnych od 21 lutego 2007 r. do 20 lutego 2008 r. i od 29 listopada 2011r. do 28 maja 2012r.

Ostatni stosunek pracy rozwiązano z ubezpieczonym z dniem 31 października 2011 r. z powodu likwidacji stanowiska pracy .

W chwili rozwiązania z nim powyższego stosunku pracy ubezpieczony miał ukończone 60 lat.

W dniu 30 maja 2012 r. PUP dla Powiatu (...) w T. wystawił ubezpieczonemu zaświadczenie, w którym wskazał, iż jest on zarejestrowany jako bezrobotny i w okresie od 29 listopada 2011 r. do 28 maja 2012 r. ubezpieczony pobierał zasiłek dla bezrobotnych z PUP dla Powiatu (...) w T. w wymiarze 100 %.

W dniu 1 czerwca 2012 r. J. T. złożył wniosek o przyznanie mu świadczenia przedemerytalnego.

W dniu 19 czerwca 2012 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, w której odmówił ubezpieczonemu J. T. prawa do świadczenia przedemerytalnego. Organ rentowy odmówił przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ w jego ocenie ubezpieczony nie posiadał co najmniej 35 letniego stażu pracy. Łączny okres ubezpieczenia wnioskodawcy organ rentowy uznał w wymiarze 34 lata, 8 miesięcy i 26 dni, w tym okresów składkowych 17 lat, 11 miesięcy i 16 dni, okresów nieskładkowych 3 lat, 3 miesięcy i 29 dni, okresów uzupełniających 13 lat, 5 miesięcy i 11dni.

W okresie od 7 stycznia 1975r. do 10 czerwca 1975r. J. T. pracował w Spółdzielni Kółek Rolniczych Zakład Nr (...) w K..

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sądowych, w tym w aktach ubezpieczeniowych, a także dowodu z przesłuchania wnioskodawcy. Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów,

za wyjątkiem świadectwa pracy przedłożonego przez wnioskodawcę za okres od 1 czerwca 1976 r. do 31 października 1977 r. gdyż były jasne, pełne, rzetelne.

Sąd dał wiarę przesłuchanym w sprawie świadkom J. W. i J. B.. Jednakże zeznania J. W. nie miały zasadniczego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, ponieważ świadek nie pamiętał dokładnie okresu zatrudnienia wnioskodawcy w K..

Walor wiarygodności Sąd I instancji przyznał zeznaniom wnioskodawcy, w zakresie jego pracy w Kółku Rolniczym. Zeznał on szczegółowo odnośnie prac, które wykonywał. Jego zeznania były zgodne z dokumentami zgromadzonymi w aktach osobowych. Sąd nie miał wątpliwości co do ich prawdziwości. Sąd nie zaliczył wnioskodawcy okresu pracy od 1 czerwca 1976r. do 31 października 1977r. w Kółku Rolniczym w K., ponieważ przedstawione przez wnioskodawcę świadectwo pracy Sąd uznał za niewiarygodne. Świadek J. B. zeznał, że w tym czasie K. funkcjonowało już pod nazwą (...) K., a osobą upoważnioną do podpisywania świadectwa był prezes lub wiceprezes. Zeznaniom świadka Sąd przyznał walor prawdomówności, świadek nie miał żadnego powodu, aby zeznawać fałszywie, ponadto to dzięki jego działaniom sąd mógł zaliczyć wnioskodawcy inny okres pracy. To J. B., będący społecznym prezesem Spółdzielni (...) Indywidualnych dysponował dokumentami Spółdzielni Kółek Rolniczych i udostępnił akta osobowe wnioskodawcy. W aktach osobowych wnioskodawcy znajduje się m. in. umowa o pracę na czas ściśle określony tj. od 7 stycznia 1975r. do 10 czerwca 1975r. poprzedzona podaniem wnioskodawcy o pracę na ten sam okres. Wnioskodawca co prawda nie dysponuje świadectwem pracy za ten okres, jednakże fakt wykonywania pracy w tym okresie wynika bezspornie z karty wynagrodzeń. Dokument ten obejmuje okres od stycznia do czerwca, a więc identyczny z okresem z umowy o pracę. Wskazane są w nim szczegółowo składniki uposażenia oraz potrącenia. Dlatego Sąd uznał dokumenty zawarte w aktach osobowych za wiarygodne. Sąd natomiast uznał za niewiarygodne zeznania świadka B. G. (2) odnośnie okresu pracy wnioskodawcy w K. rolniczym w K.. Jej zeznania pozostają w sprzeczności z zeznaniami J. B., którym Sąd dał wiarę z przyczyn wskazanych wyżej.

Sąd Okręgowy wskazał, iż zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. 2004, Nr 120, poz. 1252 ze zm.), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która:

1) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta oraz 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

2) do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

3) do dnia ogłoszenia upadłości prowadziła nieprzerwanie i przez okres nie krótszy niż 24 miesiące pozarolniczą działalność, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887, ze zm.) i za ten okres opłaciła składki na ubezpieczenia społeczne oraz do dnia ogłoszenia upadłości ukończyła co najmniej 56 lat - kobieta i 61 lat - mężczyzna i posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

4) zarejestrowała się we właściwym powiatowym urzędzie pracy w ciągu 30 dni od dnia ustania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, pobieranej nieprzerwanie przez okres co najmniej 5 lat, i do dnia, w którym ustało prawo do renty, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna i osiągnęła okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, lub

5) do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn, lub

6) do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego, z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy, w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy, u którego była zatrudniona lub pozostawała w stosunku służbowym przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiadała okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 34 lata dla kobiet i 39 lat dla mężczyzn.

W myśl zaś art. 2 ust. 3 w/w ustawy, świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złożył wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W sprawie poza sporem była okoliczność, iż z wnioskodawcą J. T. rozwiązano stosunek pracy z dniem 31 października 2011r. z przyczyn dotyczących powodu likwidacji stanowiska pracy. Wnioskodawca pracował tam powyżej 6 miesięcy. Nadto, nie ulegało wątpliwości, iż ubezpieczony pobierał zasiłek dla bezrobotnych powyżej 6 miesięcy. W dniu 28 maja 2012 r., tj. w dniu wystawienia zaświadczenia przez PUP dla Powiatu (...) był on nadal zarejestrowany jako osoba bezrobotna, a wniosek o świadczenie przedemerytalne złożył w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania wskazanego zaświadczenia przez PUP, tj. w dniu 1 czerwca 2012 r.

Istota sporu w niniejszym postępowaniu koncentrowała się natomiast wokół ustalenia czy J. T. posiada 35 letni okres składkowy, nieskładkowy i uzupełniający. Organ rentowy uznał mu bowiem łączny okres ubezpieczenia w wymiarze 34 lata, 8 miesięcy i 26 dni, w tym okresów składkowych 17 lat, 11 miesięcy i 16 dni, okresów nieskładkowych 3 lat, 3 miesięcy i 29 dni, okresów uzupełniających 13 lat, 5 miesięcy i 11dni.

W ocenie Sądu I instancji, analiza zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie wykazuje ponad wszelką wątpliwość, iż J. T. wykazał 35-letni staż. Reasumując, Sąd zaliczył ubezpieczonemu okres pracy do uzupełnienia 35 letniego stażu ubezpieczeniowego, okres 5 miesięcy i 16 dni okresu składkowego, tym samym wnioskodawca wykazał wymagany 35 letni staż ubezpieczeniowy.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. w oparciu o art. 2 ust. 1 pkt. 6 i ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał J. T. prawo do świadczenia przedemerytalnego poczynając od dnia 2 czerwca 2012 r.

Apelację od wyroku wywiódł pozwany organ rentowy, zaskarża go w całości i zarzucając mu:

- naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 2 ust. 1 pkt 2 i pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych poprzez przyjęcie, że wnioskodawca nie posiadając okresu uprawniającego do tego rodzaju świadczenia, wynoszącego 35 lat stażu pracy, spełnia wszystkie przesłanki do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego;

- naruszenie prawa procesowego, tj. przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego prowadzący do błędnych ustaleń oraz nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy.

Mając na względzie powyższe, pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu apelacji skarżący podniósł, że dowody, na których oparł się Sąd orzekający są niewiarygodne, a co najmniej nie na tyle pewne by w sposób niewątpliwy dowodziły wystąpienia faktów leżących u podstaw zaskarżonego wyroku. Przywołana przez Sąd umowa o pracę z dnia 22 maja 1975 r. nie może być dokumentem potwierdzającym fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy w okresie od 7 stycznia 1975 r. do 10 czerwca 1975 r. W toku postępowania sądowego nie została wyjaśniona różnica między datą zawarcia umowy o pracę, tj. 22 maja 1975 r. a okresem zatrudnienia, tj. od 7 stycznia 1975 r. do 10 czerwca 1975 r. Natomiast na podaniu o pracę wnioskodawcy do Dyrekcji (...) G., które Sąd przywołuje jako istotne dla sprawy, znajdują się odręczne poprawki dokonane w sposób ingerujący w treść dokumentu w stopniu uniemożliwiającym stwierdzenie, że jest to dokument wiarygodny (w dacie sporządzenia dokumentu tj. 2 maja 1975 r. na cyfrze „05” napisano „01”). Z kolei karta wynagrodzeń znajdująca się w aktach osobowych jest również mało wiarygodna, nie została opatrzona żadnymi pieczętkami zakładu pracy, brak jest na tym dokumencie bliższych danych pracownika, do którego się odnosi.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie zasługiwała na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszej sprawy jest prawo wnioskodawcy J. T. do świadczenia przedemerytalnego.

We wskazanym powyżej zakresie Sąd Okręgowy nie popełnił uchybień w zakresie zarówno ustalonych faktów, jak też ich kwalifikacji prawnej, które mogłyby uzasadnić ingerencję w treść zaskarżonego orzeczenia. W konsekwencji, Sąd odwoławczy, oceniając jako prawidłowe ustalenia faktyczne i rozważania prawne dokonane przez Sąd pierwszej instancji, uznał je za własne, co oznacza, że zbędnym jest ich szczegółowe powtarzanie w uzasadnieniu wyroku Sądu odwoławczego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 r., sygn. I PKN 339/98, OSNP z 1999 nr 24, poz. 776).

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. 2004, Nr 120, poz. 1252 ze zm.), prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001), w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat - kobieta oraz 60 lat - mężczyzna oraz posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn, lub

Art. 2 ust. 3 ustawy stanowi zaś, iż świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

W przedmiotowej sprawie spór stron sprowadzał się jedynie do kwestii, czy wnioskodawca posiada co najmniej 35-letni staż ubezpieczeniowy, a konkretnie, czy do stażu tego można mu zaliczyć okres pracy od dnia 7 stycznia 1975 r. do dnia 10 czerwca 1975 r. w Spółdzielni Kółek Rolniczych Zakład nr (...) w K..

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, postępowanie dowodowe przeprowadzone przed Sądem I instancji wykazało niezbicie, iż wnioskodawca w spornym okresie świadczył pracę, a zatem okres ten winien mu zostać zaliczony do okresów składkowych. Wniosek taki można wyprowadzić nie tylko na podstawie zeznań wnioskodawcy, ale przede wszystkim dokumentów znajdujących się w aktach osobowych ubezpieczonego, które Sąd I instancji ocenił prawidłowo.

Odnosząc się do apelacji pozwanego, wskazać należy, iż stanowi ona jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu Okręgowego. Nie zasługuje na uwzględnienie zarzut naruszenia przed Sądem I instancji art. 233 § 1 k.p.c. poprzez brak wszechstronnej oceny materiału dowodowego. Skuteczne postawienie tego zarzutu wymaga bowiem wykazania, iż sąd, dokonując oceny materiału dowodowego, uchybił zasadom logicznego rozumowania bądź doświadczenia życiowego. Jedynie wówczas, gdy we wnioskach wysnutych przez sąd ze zgromadzonego materiału dowodowego brak jest logiki lub gdy wnioskowanie sądu wykracza poza zasady doświadczenia życiowego i nie uwzględnia jednoznacznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może zostać skutecznie podważona (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28 maja 2013 r. (VI ACa 1466/12, Lex nr 1342419).

W ocenie Sądu Apelacyjnego, Sądowi Okręgowemu nie można jednak zarzucić, aby w przedmiotowej sprawie dokonał dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd I instancji wysnuł prawidłowe wnioski z umowy o pracę zawartej między wnioskodawcą a Spółdzielnią Kółek Rolniczych w G.. Z umowy tej wynika jednoznacznie, kiedy J. T. rozpoczął pracę, bowiem wskazano w niej, iż została zawarta na okres od 7 stycznia 1975 r. do 10 czerwca 1975 r., jak również, iż ubezpieczony obowiązany jest stawić się do pracy w dniu 7 stycznia 1975 r. Tych jasnych i jednoznacznych wniosków nie może przekreślić fakt, iż w nagłówku umowy znajduje się data 22 maja 1975 r. Zdaniem Sądu II instancji, błąd ten wynikać może z tego, iż dopiero w ww. dacie spisana została umowa w formie pisemnej bądź też dopiero wówczas przekazana została wnioskodawcy przeznaczona dla niego wersja.

Prawidłowości dokonanych przez Sąd I instancji ustaleń nie przekreśla również poprawka zakreślona przez wnioskodawcę na podaniu o pracę do Dyrekcji (...) G.. Zważyć należy, iż jest to dokument wypisany odręcznie i mogło zdarzyć się tak, że ubezpieczony, wpisując datę systemem cyfrowym, wpisał początkowo błędnie nr porządkowy miesiąca, a następnie go poprawił. Niemniej jednak pomyłka ta nie może rzutować na ocenę wiarygodności całego dokumentu, w którym J. T. wyraźnie zaznaczył, że chce pracować od stycznia 1975 r. do 10 czerwca 1975 r. W ocenie Sądu Apelacyjnego, skoro okres zatrudnienia wskazany w tym piśmie pokrywa się z okresem wskazanym w umowie o pracę, to nie należy dokumentowi temu odmawiać wiarygodności tylko z powodu niewielkiej poprawki w dacie wskazanej w nagłówku.

W świetle powyższych ustaleń nie zasługuje na uwzględnienie również zarzut, iż znajdująca się w aktach osobowych karta wynagrodzeń nie została opatrzona żadnymi pieczętkami ani też nie wskazano w niej bliższych danych pracownika. Doświadczenie życiowe wskazuje bowiem, iż w czasach, z których ona pochodzi, nie przywiązywano nadmiernej wagi do skrupulatności dokumentów i niejednokrotnie zawierały one podobnego rodzaju braki. Wobec jednak wiarygodności i jednoznaczności pozostałych dokumentów, na których Sąd oparł swoje ustalenia, okoliczność ta pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie.

Reasumując, stwierdzić należy, iż Sąd I instancji prawidłowo ustalił, że wnioskodawca spełnił kumulatywnie wszystkie przesłanki przyznania mu prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację pozwanego.